

□

POGUMNI IN NEPOPRAVLJIVI VOJAČEK PARTIJE IN TITOIZMA

foto: Požarreport

Privilegirani kolumnist in komentator, psiholog in doktor neke znanosti, katerega vsi slovenski mediji vabijo po tekočem traku, da z njihovo pomočjo slovenski narod poneumlja, Vlado Miheljak si je kar prisvojil Janeza Janšo kot prepoznavni rekvizit za to svoje početje. Izgleda, da si je za vzgled vzel hrvaško humoristko Nelo Eržišnik, za katero je tak rekvizit bila metla.

Kar obseden je z Janšo in brez njega vpletenosti ne more napisati kolumne ali komentirati aktualnih dogodkov v državi. Moram tudi priznati, da sta v teh njegovih kolumnah vsebinsko najbolj dodelana dva citata v uvodu. Drugo je samo čisto »nakladanje« v slogu pogumnega partijskega »vojačka«, za katerega je vse tisto, kar je proti partiji in titoizmu »rušenje«. Vse, kar povedo partijski veljaki, in temelji na preteklosti na ideologiji titoizma in diktatorskega demokratičnega centralizma, pa čeprav je to skregano z vsako zdravo logiko in časom v katerem živimo, je za njega inovacija.

Kdor predlaga spremembe preživelega titoističnega sistema ga označuje z bolnim rušiteljem. Partija in titoisti, ki se zoperstavljajo tem spremembam in zavračajo vsakršno dejansko strukturno spremembo v državi, ki ni v skladu z njihovo ideologijo, pa niso rušitelji oziroma destruktorji ampak po njegovem novodobni graditelji. Hoče biti inovativen, zato bi kot »doktor neke znanosti« moral vedeti, da je zagovarjanje titoizma, njegove ideologije in politične,

strokovne, funkcionske in uradniške elite, ki to stanje iz preteklosti ohranja kot edino pot v bodočnost, konzervativizem najtrše, najmračnejše oblike.

Zanimivo in obenem prvovrstni cinizem s strani Miheljaka je, da še nikoli ni resno Janšo pozval, naj zaradi svojega destruktivskega delovanja odide s političnega prizorišča. Seveda se kot vojaček partije, tako kot tudi njemu nadrejena poveljujoča politična elita zavedajo, da bi si na ta način sami odrezali vejo na kateri sedijo.

Če Janša odide, bi Miheljak bil ob prepoznavni rekvizit in bi kot kolumnist ter komentator zašel v sfero marginalnosti in v pozabo, njemu nadrejeni poveljujoči elitistični kader pa bi bil ob dežurnega krivca za svoje neuravnotežene politične, ekonomske, delovnopravne in družbene odločitve, ki temeljijo na titoistični ideologiji iz preteklosti in nimajo nič skupnega z realnostjo, kar se tiče ekonomije, družbe in socialne države.

Zavedajo se, da bi za njih odhod Janše s političnega prizorišča pomenil konec politične kariere in konec titoizma, kot političnega sistema. Vsaka škodljiva ideologija rabi svojega nasprotnika, ki je lahko tudi slamnati, kar Janša tudi je. Zakaj bi bil to konec za njih pa kdaj drugič.

Jaz Janšo tudi večkrat omenim v svojih pisanjih. Vedno znova ga pozivam, da je po dvajsetih letih napočil čas, da odide s političnega prizorišča, saj je postal nepremostljiva ovira za politične in s tem tudi družbene spremembe v državi, ki smo si jih leta 1990 resnični DEMOSOVCI zadali. Njegov odhod bi bil začetek propada titoistične politične elite in ideologije, ki jo tako vročekrvno zagovarja in vsiljuje Miheljak v zavest slovenskega naroda. Tukaj bom kot primer za pravilnost te moje zahteve povezal z pravkar končanim referendumom o sporazumu za arbitražo glede določanje meje med Slovenijo in Hrvaško.

Partijski vojaček Miheljak in njegovi poveljniki, Pahor, Türk, Kučan, Kresalova, Golobič, Jankovič, so vse nasprotnike po njihovi volji povezali z Janšo njegovo osebnostjo in političnim profilom. Dejansko je Janša bil samo eden izmed volivcev in nič drugega.

Dejanski nasprotniki AS nismo šli na referendum in glasovali proti, ker je tako rekel Janša ampak zato, ker je sporazum tako raztegljiv, in zaradi tega strokovno nedodelan, da je brezpredmeten, ne samo škodljiv. Na osnovi njega je možno potegniti mejo na reki Mirni in tudi po sredi Piranskega zaliva ali v skrajnem primeru na Karavankah. Ne more biti nek sporazum

dober, ko se na arbitražo daje Slovensko ozemlje in bo potem meja določena po mednarodnem pravu, kar pomeni na pol.

Če pač Hrvaška noče pristati na arbitražo, katere izhodna točka je minimum sprejemljivega za Slovenijo, to pa je meja na reki Mirni je pač noče. Ne more noben predsednik Slovenske vlade svojega ugleda v EU graditi na razprodaji slovenskega ozemlja in na ta način zadovoljiti Avstrijskega socialista Swobodo, ki bi Hrvaško spustil v EU kar nepripravljeno, kar se tiče kriterijev za vstop države v EU.

V EU bo tudi moral prevladati razum, moral bo prevladati model vodenja realne politike nad sedanjim, »manekenskim«, »seksističnim«, karizmatičnim, in kultno osebnostnim modelom obvladovanja oblasti. Vsakdo, ki malo spremlja politične dogodke na Hrvaškem, dobro ve, da je Sanader odstopil iz razloga, ker so Hrvati sami ali pa so jim to svetovali najbolj zagnani zagovorniki vstopa Hrvaške v EU, da naj na mesto predsednika vlade postavijo žensko in za to mesto je bila primerna Jadranka Kosor.

Vedeli so, da je Pahor šolski primerek »flirterja«, »ženskarja«, »manekena« in bo nasedel na to skušnjava. Morda ni bil mišljen kot žrtev samo Pahor ampak tudi kateri od odgovornih politikov EU. Ta zamenjava Sanaderja s Kosorjevo pa zagotovo nima nič skupnega z vidika strokovnosti, politične in komunikacijske sposobnosti. Zato mora biti neko določeno drugo špekulativno ozko ozadje.

Miheljak in njegovi nadrejeni se zavedajo resnice, da če nebi nasprotnike AS povezali z Janšo, bi na referendumu ta bil gladko z veliko večino zavržen. Janša je namreč dejansko propagiral brez vredni Drnovšek-Račan sporazum, ki je bil še bolj neugoden za Slovenijo kot ta Pahorjev raztegljivi AS, je pa njegov temelj. Drnovšek-Račanov sporazum je v DZ potrdila tudi njegova stranka.

Velika večina od tistih, ki se referendumu niso udeležili je to storila zaradi Janševih manipulacij in dvoličnosti, ki jih je v preteklosti trosil naokrog in tako sejal zmedo med Slovenci. Tako kot Janša trdi, da je leta 1988 z njegovo aretacijo slovenski narod začel razmišljati, se mora zavedati dejstva, da ta narod kljub medijski blokadi, podobni tedanji, razmišlja tudi danes, kar pomeni, da noče biti še enkrat opeharjen, da bi mu Janša še enkrat nataknil roge, kar se tiče z njegove strani ponujenih sprememb in rešitev, ki so bile samo pesek v oči. To ne pomeni, da državljani verjamejo titoistom, od Janše so pričakovali objektivnost in spremembe, za titoiste vedo, da lažejo se sprenevedajo in so maščevalni.

K tej zmedi in neudeležbi na referendumu, kjer se zares ni odločalo o odpiralnem času o trgovinah ampak o ozemlju države Slovenije in etničnem ozemlju slovenskega naroda, so prispevali tudi tako imenovani staroste slovenske politike, znanosti, filozofije, pravne stroke, borbe proti fašizmu in komunizmu, Hribar, Bučar, Pahor. Vsi trije so na častnem mestu v evidenci OZNE oziroma UDBE.

Kdo pa lahko trdi, da niso z namenom sejanja ekstremizma v javnosti, delovali v prid zagovornikov sporazuma. Tako kot Janša so vsi imeli priložnost izražanja nezadovoljstva z določanjem meje že v primeru Drnovškovega sporazuma. Takrat se niso oglasili. O Dr. Bučarjevem opletanju s spremenjenimi osebnimi mnenji, katere nimajo nobene zveze z spremenjenimi okoliščinami, ni vredno razpravljati, saj so v zadnjih dvajsetih letih kar na dnevnem redu.

Dr. Hribar je s svojo soprogo v preteklosti ustavljal že levico in desnico, čeprav je kot član družine evidence UDBA vedel, da sta oba politična pola dejansko eden in isti, zato nimata nič skupnega z zahodno civilizacijsko levico in desnico.

Boris Pahor je tudi viden član evidence UDBA z isto številko dosjeja, kot ga je imel pokojni Vinko Levstik, ki so mu v Sloveniji sodili, to pa je: OPERATIVNI GLASNIK DV, DOSJE DV-0004503. Boris Pahor, ki ga je Marjan Podobnik, ki je tudi v evidenci UDBA poimenoval z borcem proti fašizmu in komunizmu se je na začetku meseca maja letos ponosno, ko je prebral na proslavi hvalospev njej, paradiral s predsednikom vlade Borutom Pahorjem in se poklonil spominu na Kidričevo vlado iz leta 1945, ki da je zaslužna za priključitev Primorske Sloveniji. Pri tem pa je pozabil, da je ta Kidričeva vlada zaslužna tudi za to, da je polovica primorske ostala zunaj meja Slovenije.

Da se lahko to v Sloveniji dogaja, ko lahko prosperirajo dr. Miheljak, enostransko in vedno eni in isti univerzalni »staroste«, enoumna dvobarvna politična elita, je kriva medijska blokada drugače mislečih, ki je v Sloveniji neizmerno izrazita in dodelana do perfektnosti. Zaradi te perfektnosti je to stanje težko dokazati in dopovedati politikom in tovrstnim strokovnjakom zahodne civilizacije. Ta medijska blokada ima še eden pomemben namen.

Prej naštetih privilegiranci se na ta način dokopljejo do raznih idej, ki jih potem kozmetično predelane objavijo pod svojim imenom. Ta problem spada v sfero kraje intelektualne lastnine, ki

je bila v titoizmu samoumevna. Za vse inovacije je moral biti zaslužen prvi partijski sekretar, prvi jih je moral pred državljani razglasiti. V tem sistemu so se kradle licence za razne izdelke in to brez možnosti, da njihov lastnik doseže po sodni plati tega dejanja neupravičenost. Tega seveda nihče v Sloveniji ne more nikomur dokazati, kar dokazuje s svojim poročilom za leto 2010 (FRA). Agencija EU za temeljne pravice (FRA) Slovenijo izpostavlja pri vprašanju varstva podatkov, kar direktno ni povezano z krajo intelektualne lastnine je pa možno potegniti vzporednico, da lahko pristojen organ za varstvo podatkov izpodbija ustavnost zakonodaje na ustavnem sodišču, pozablja pa, da so mnoge odločitve slovenskega Ustavnega sodišča vprašljiva do sporna in pristranska v korist titoistične politične in UDBOVSKE elite.

Glavni namen te medijske blokade je, da se obe politični eliti brez težav obdržita na političnem prizorišču. Državljanom je onemogočeno, da bi zvedeli za resnične avtorje določenih idej. Dejanski lastniki teh idej bi zagotovo dvignili politično in vrednotno kulturo v Sloveniji, jo dvignili na višji civilizacijski nivo zahodnega tipa in bi z državo ter ljudmi upravljali človeško brez laži in podtikanj, brez uporabe dvotirnega pravnega sistema in suženjstva, kot se to dogaja zdaj, da lahko politična elita zagotavlja odgovornostno varnost pred institucijami pregona kriminala, korupcije klientelizma in materialno blaginjo za sebe in svojo privilegirano elito.

S to enostransko medijsko blokado politična elita dokazuje, da je nad stroko, ki je nad vsem, tudi nad logiko. To pa je slaba stran slovenskega izobraževalnega, političnega sistema in pojmovanje stroke. Lahko poveš samo tisto, kar te je profesor naučil ali zapisal v svojem učbeniku, to je plafon strokovnega dosežka.

Takšno razmišljanje o stroki, ki je temelj razvoja, izhaja iz ideologije titoističnega političnega sistema in je dejansko v Sloveniji temelj razvoja, dopustnega izražanja misli v javnosti.

Ivanjševci dne 11.06.2010

Karel KOZIC

{jcomments on}